லக்ஷ்மி
விசித்திரப் பெண்கள்

சாந்தியடைந்த ஜானகி, ''அடே அசடே! இதற்கென்ன அழுகை! கண்ணைத் துடைத்துக் கொள்'' என்று சரோஜாவைச் சமாதானப்படுத்தினாள்.

விசித்திரப் பெண்கள்

மேஜை மீது குவிந்து கிடந்த ஆபீஸ் காகிதங்களைப் பார்வையிட்டு மிகவும் திருப்தியடைந்தவன் போல சோபாவின் மீது சாய்ந்து கொண்டான் சிவகிரி ஸிமெண்ட் கம்பெனியின் முதலாளி ரகுராமன். கம்பெனியின் சிப்பந்திகள் பகல் போஜனத்திற்குப் பிரிந்து செல்லும் அறிவிப்பு மணி 'டாண் டாண்' என்று ஒலித்தது. அதை அடுத்து, கிரீச்சென்று சுழல் கதவுகள் செய்த சப்தமும் மாடிப்படிகளில் வேகமாக இறங்கிச் செல்லும் தொழிலாளர்களின் அடியோசையும் சில நிமிஷங்கள் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. ரகுராமனின் பழக்கப்பட்ட கண்கள் அவனை அறியாமல் அறையின் வாசற்படியை நோக்கின. வழக்கம்போல் வேலைக்காரப் பையன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த டிபன்-பாக்ஸுடன் உள்ளே நுழைந்தான்.

தங்கம் தன் கணவனுக்காகக் கருத்துடன் கவனித்துத் தயாரித்து அனுப்பியிருந்த பாதாம் ஹல்வாவைப் பீங்கான் தட்டில் எடுத்து வைத்துவிட்டுப் பயபக்தியுடன் நின்றான் பையன். அப்புறம் மின்சார விசிறி சுழலும் சப்தமும் தட்டின் மீது கரண்டி உராயும் சப்தமும் தவிர, ஆபீஸ் முழுவதுமே நிசப்தம் நிலவியிருந்தது. இரண்டே விநாடியில் டிபனை முடித்துக்கொண்ட சிமெண்ட் கம்பெனி முதலாளி சோபாவின் மீது சாய்ந்துகொண்டு கண்களை மூடிக்கொண்டான். தினம் நடக்கும் சம்பவந்தான் அது. ரகுராமனுக்குத் தனது வாழ்க்கை மிகவும் பழக்கமாகி விட்டிருந்தது. திரும்ப ஆபீஸ் துவங்கும்வரை ஒரு மணி

நேரம் கண்களை மூடிக்கொண்டு விச்ராந்தியாக இருப்பது அவனது தினசரி அலுவல்களில் ஒன்று.

ஆனால் அன்று அவன் கண்களை மூடிக்கொண்டது தான் தாமதம், மேஜை மீதிருந்த டெலிபோன் மணி கண கணவென்று ஒலிக்க ஆரம்பித்தது. ''உங்களுக்கு இப்பொழுது அவகாசம் இருக்கும் என்றால் உங்களிடம் சில விஷயங்கள் பேசவிரும்புகிறேன். நான் அங்கே இப்பொழுது வரட்டுமா?'' என்று பரபரப்பாக மறுபக்கத்திலிருந்து தியாகராஜன் பேசினான்.

தன் ஒரே அருமைத் தங்கையின் புருஷன்—வீட்டுக்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் மாப்பிள்ளை—ஏதோ பேச வேண்டும் என்று கேட்டால் முடியாது என்று எப்படிக் கூறுவது?

''நான் இப்பொழுது சும்மாத்தான் இருக்கிறேன். உங்களுக்கு ஓய்வாக இருந்தால் வாருங்களேன்'' என்று தணிந்த குரலில் கூறினான். ''இதோ பத்து நிமிஷத்தில் வருகிறேன்'' என்று தியாகராஜன் டக்கென்று டெலிபோனைக் கீழே வைத்தான்.

மாப்பிள்ளை தியாகராஜன் தன்னைப் பார்க்கவேண்டும் என்று விரும்பியது எதற்காக இருக்கும் என்று ரகுராமனால் ஊகிக்க முடியவில்லை. அவன் தங்கை சரளா புக்ககத்துக்குச் சென்று ஆறு மாத காலந்தானாகின்றது. நகரத்தின் மறுகோடியில் வசித்து வந்த அவளை இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை தங்கமும் ரகுராமனும் சென்று பார்த்து வந்தார்கள். ஆனால், இந்தத் தடவை அவனால் வழக்கம் போல் செல்ல முடியாது ஆபீஸ் அலுவல்கள் பல குறுக்கிட்டன. சரளாவை அவன் சென்று பார்த்து இருபது நாட்களுக்கு மேல் ஆகிவிட்டன. அண்ணா ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டுவிட்டு வரும்படி கணவனை அனுப்பினாளா, என்ன? அதற்குத் தியாகராஜன் குரலில் அத்தனை பரபரப்பு ஏன்?—என்றவாறுகுழம்பிய ரகுராமன் யோசனை

ஓடாது அறையின் சுழல் கதவையே ஆவலுடன் [illegible] கொண்டிருந்தான்.

கதவை வேகமாகத் தள்ளித் திறந்துகொண்டு [illegible] தியாகராஜன் வேர்வை படிந்த முகத்தைக் [illegible] யினால் துடைத்துக் கொண்டு மைத்துனன் எதிரில் [illegible] கார்ந்துகொண்டான். களை பொருந்திய அவனது [illegible] மிகவும் வாட்டமுற்றிருப்பதைக் கண்டு ரகுராமன் [illegible] கலக்கமடைந்துவிட்டான்.

''நீங்கள் இது விஷயமாக ஏதாவது உதவி [illegible] ஒழிய நான் இன்று வீட்டிற்குப்போவதாக உத்தேசமில் [illegible] உங்கள் தங்கை சரளாவுக்கு மனப்பிரமை ஏற்பட்டிருக் [illegible] என்றுதான் நினைக்கிறேன். அவளால் வீட்டில் நான் [illegible] கஷ்டம் விவரிக்கவே முடியாது. என் தாம்பத்ய வாழ் [illegible] இதற்குள் வேம்பாகி விடுமென்று நான் கனவுக்கூட [illegible] வில்லை'' என்று வெறுப்பாகக் கூறினான்.

தன் மரியாதைக்குரிய பாத்திரமாயிருந்த மாப்பிள் [illegible] தியாகராஜன் இப்படிப் பேசியது ரகுராமனு [illegible] திகைப்பை உண்டாக்கியது. தன் அருமைச் [illegible] சரளாவுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் இடையே பெரிய [illegible] தாபம் வளர்ந்துவிட்டதை விரைவில் ஊகித்துக்கொ [illegible] அவன் சகஜமான குரலில், ''மாப்பிள்ளை! தம்பதிக [illegible] இப்படி எப்பொழுதாவது ஒரு தடவை ஏற்படு [illegible] சகஜந்தானே? உங்களைப் போல் கல்யாணமான [illegible] நானும்...'' என்று முடிப்பதற்குள் குறுக்கிட்ட [illegible] ராஜன், ''நான் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டுப் பிறகு [illegible] கள். உங்களுக்கும் உங்கள் மனைவிக்கும் இடையே [illegible] தாபங்கள் பல தோன்றியிருக்கலாம். அவைக [illegible] காரணங்கள் இருந்திருக்கும். ஆனால் எனக்கும் [illegible] கும் இடையே தோன்றியிருக்கும் மனஸ்தாப [illegible]

[illegible] தெரிந்தவரை ஆதாரமே இல்லை. உங்கள் [illegible] விசித்திரப் பெண்!

[illegible] நாளைக்கு முன்பு சரளா திடீரென்று மயக்கம் [illegible] விழுந்தாள். பயந்து போய் டாக்டரை வரவழைத் [illegible] டோம். பிறகு அடுத்த நாள் மறுபடி அதே [illegible] தன் நினைவின்றி ஒரு மணிநேரம் இருந் [illegible] அதற்கடுத்த நாள் அதே மயக்கம் தொடர்ந்து [illegible] தடவைகள் வந்து விட்டன. கவலையடைந்த [illegible] டாக்டர் தனிமையாக ஒரு விஷயம் சொன்னார். [illegible] உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை என்றும், மனக் [illegible] வியாதி என்றும் அவளுக்கு வந்திருக்கும் [illegible] 'ஹிஸ்டீரியா' என்றும் சொன்னார்.

[illegible] விஷயத்தை அறிந்ததும் நான் அவள் அருகில் [illegible] உட்கார்ந்துகொண்டு நயமாகப் பேசி, அவளது [illegible] என்ன என்று கேட்டேன். கேட்ட கேள்விக்குச் [illegible] பதில் சொல்ல மறுத்துவிட்டாள். நாங்கள் [illegible] சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்றும், இந்த [illegible] பிறந்தகத்தில் கொண்டு போய்விட்டால்தான் [illegible] என்றும் ரகளை செய்தாள். உங்களிடம் இதைப் [illegible] பேசிவிட்டுத்தான் மேலே அவள் இஷ்டப்படி [illegible] முடியும் என்று இன்று காலை அவளிடம் கூறி [illegible] வந்தேன். எனக்குச் சரளாவை இத்தனை சீக்கிரத் [illegible] உங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்ப இஷ்டமில்லை. அவளது [illegible] துக்கமும் என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. [illegible] அவள் அழுவதைப் பார்த்துத் தேறுதல் கூற [illegible] நான் தவிக்கின்றேன். எனக்கு இது விஷயம் [illegible] உதவிசெய்யவேண்டும்'' என மூச்சுவிடாது பேசிய [illegible] ராஜன் மேலே பேச முடியாது நிறுத்தினான்.

''நீங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து இருங்கள். இதோ [illegible] க்ஷணமே நான் உங்கள் வீட்டுக்குப் போய், சரளா [illegible] கண்டு பேசிவிட்டு வருகிறேன். அசட்டுப் பெண்!

தாயில்லாக் குழந்தை என்று மிகவும் செல்லமாக [illegible] பட்டவள். அவள் சொன்னதை மனதில் [illegible] கொள்ளாதீர்கள், மாப்பிள்ளை!'' என்று [illegible] ஆபீஸ் அலுவல்களை அப்படியே போட்டுவிட்டுக் [illegible] னான், ரகுராமன் நகரத்தின் மற்றொரு [illegible] நோக்கி.

ஒரு வாரமாகப் படுத்த படுக்கையாக இருந்தும் [illegible] கொஞ்சங்கூட இளைக்காது பழையபடியே [illegible] ரகுராமன் கவனித்தான். அண்ணா எதற்கு வந்திரு[illegible] என்பதை ஊகித்தவள்போல் சரளா படுக்கையி[illegible] எழுந்து உட்கார்ந்தாள்.

''என்ன அண்ணா! இந்தத் தடவை என்னைப் [illegible] வழக்கமாக வருகிற மன்னிகூட வராது இரு[illegible] டாளே!'' என மனக்குறையுடன் தங்கை ஆரம்பி[illegible] ரகுராமனுக்குத் தங்கையுடன் அதிகம் விவா[illegible] பொறுமையே இல்லை. தியாகராஜன் கூறியபடி [illegible] மென்றே நோயாளி வேஷம் போட்டு ஆகாத்தியம் [illegible] கிறாள் சரளா என்று மட்டும் அவனுக்குப் புலப்பட்[illegible]

''ஹிஸ்டீரியா வியாதி உனக்கு என்று [illegible] சொன்னாராம். ஹிஸ்டீரியா என்றால் என்ன [illegible] நோயாயிருப்பதாகப் பெண் செய்யும் சாகசம் என்று [illegible] தம். உனக்கு அளித்த படிப்பு எத்தனை! புத்[illegible] பெண்ணான உனக்கு இப்படி நோயாளி வேஷம் [illegible] வெட்கமாக இல்லை! புருஷனிடம் தவறு கண்டுபிடி[illegible] நேருக்கு நேர் மனம் விட்டுப் பேசித் தீர்த்துக் [illegible] விட்டு இதென்ன ஆகாத்தியம்!'' என்று கடு[illegible] குரலில் கேட்டான்.

சரளாவின் முகம் அவமானத்தினால் சிவந்து போ[illegible] ''மாப்பிள்ளையிடம் நேருக்கு நேர் பேசவே இட[illegible] அண்ணா!'' என்று விம்மினாள்.

''உன் மனசிலே என்ன குறை இருக்கிறது? [illegible]

[illegible] டேன், பார்க்கலாம்'' என்று கண்ணீருக்கு [illegible] அண்ணா கேட்டான்.

[illegible] எதற்காகத்தான் கல்யாணம் செய்து [illegible], தெரியாது. ஒரு நாளாவது அன்பாக ஒரு [illegible] கிடையாது. சினிமா, டிராமா எதற் [illegible] இருவர் மட்டும் சேர்ந்து போனதே [illegible] நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். [illegible] என்மேல் துளிக்கூட அன்பு கிடையாது. [illegible] 'பிஸினெஸ்' பண்ணுகிறீர்களே என்று [illegible] என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கொண் [illegible]...'' என்று கூறிவிட்டுக் கண்ணீருடன் [illegible]

[illegible]னுக்குப் பளிச்சென்று விஷயம் புரிந்துவிட்டது. [illegible] போன்று தியாகராஜனும் மிகவும் சுறுசுறுப் [illegible] தொழிலாளி. ஆபீஸ் வேலைகள், வீட்டுத் [illegible] இதன் நடுவிலே தன்னையே மறந்து கிடக் [illegible], மனைவியிடம் அன்பு மொழிகள் பேச [illegible], அவளைச் சினிமாவுக்கு அழைத்துச் செல்ல [illegible] என்ற நினைப்பு ஏற்படுவதே இல்லை. அதைப் [illegible] கொள்ளத் தெரியாத அசட்டுப் பெண் சரளா [illegible] ரகுராமன், ''இதோ பார், சரளா! நீ [illegible] விட்டுச் சந்தோஷமாக இருக்க முயற்சி செய். [illegible]ஜனிடம் இதைப்பற்றிப் பேசிச் சமாதானம் [illegible] வைக்கிறேன். கணவனைப் புரிந்துகொண்டு [illegible] படுவதை விட்டு, அவனுக்கு ஹிம்சை கொடுத் [illegible]திற்கு ஓடவேண்டும் என்று நினைப்பது [illegible] புத்திசாலிக்கு அழகா!'' என்று பலவாறு [illegible]படுத்திவிட்டு அங்கிருந்து கிளம்பினான்.

[illegible]! உங்கள் தங்கை என்ன சொன்னாள்?'' [illegible] ஜன் கவலையுடன் வினவினான், திரும்பி [illegible] ரகுராமனிடம்.

''மாப்பிள்ளை! உங்களுக்கு ஒரு சிறு புத்திமதி [illegible]
விரும்புகிறேன். இந்தப் பெண்கள் இருக்கிறா[illegible]
அவர்கள் விஷயமே வேறு. நம்மைப் போன்று [illegible]
நினைக்க வேண்டாம். இந்த வேலை முடி[illegible]
'அடுத்தது என்ன? அதற்கு அடுத்தது?' என்று [illegible]
லிலேயே நமது மனம் லயித்து யந்திரம் போல் [illegible]
ஆரம்பித்து விடுகிறது. ஆனால் அவர்கள் [illegible]
வீட்டிலேயே நாள் முழுவதும் நமது வரவிற்காகக் [illegible]
எதிர்நோக்கி நின்றுகொண்டிருப்பதனால், [illegible]
உலகில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. [illegible]
பட்டினியுடன் இருந்து கண் விழித்துக்கொண்டு [illegible]
திருக்கத் தயங்காத அவர்கள் மனம், பாவம்—[illegible]
மிருந்து ஒரு சிறு விஷயத்தைத்தான் எதிர்பார்க்[illegible]
அதுதான் அன்பு! ''என்ன இன்றைக்குத் தடபுடல் [illegible]
காரம் கண்ணைப் பறிக்கிறதே!'' என்று ஏதோ ஓர் [illegible]
மொழியைச் சொன்னால் போதும். உச்சி குளிர்ந்து [illegible]
விடுவார்கள் பெண்கள். இதுதான் சரளாவின் [illegible]
புரிந்ததா! பெரிய ஆபீசைத் திறமையுடன் நிர்[illegible]
நமக்கும் வாழ்க்கையின் அடிப்படையான இந்தச் [illegible]
ரகசியமும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். தாம்பத்திய [illegible]
யும் ஓர் ஆபீஸ் என்று நினைத்துக்கொள்ள [illegible]
அவ்வளவுதான்'' என்றான் ரகுராமன்.

சரளா சமாதானமடைந்து வருவாள் என்ற [illegible]
தியாகராஜனின் முகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தியது! ''[illegible]
சொல்வது சரிதான்; ஆனால் என்மேல் பிசகு [illegible]
இல்லை. சில புருஷர்களைப் போல் என் மனசிலிரு[illegible]
வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க எனக்கு எளிதில் வருவ[illegible]
மேலும், அன்பு மனசில் இருந்தால் போதாதா! வார்[illegible]
யினால் சொல்லவேண்டுமா என்று மனசை அ[illegible]
கொள்வது உண்டு. இதை அறியாத சரளா [illegible]
தவறாக நினைத்துக்கொண்டு விட்டாள்'' என்று [illegible]

[illegible] தியாகராஜன். மேலும் தொடர்ந்து, ''உங்களு
[illegible] த்தைக் கையாண்டு பார்க்கிறேன், வெற்றி
[illegible] கிறதா என்று'' எனப் புன்னகை செய்த
[illegible] மலர்ந்த முகத்துடன் வெளியேறினான்.

[illegible] அன்று ஆபீஸிலிருந்து சீக்கிரமே வீட்டுக்குக்
[illegible] டான். போகும் வழியில் அவன் மனம் தங்கை
[illegible] தங்கத்தையும் ஒப்பிட்டுக்கொண்டே
[illegible] தங்கமும் படித்த பெண்தான். வாழ்க்கையில்
[illegible] ந்துவிட அதிக வயது ஆகிவிடவில்லை.
[illegible] டு வயதுதான் ஆகிக்கொண்டிருந்தது.

[illegible] உழைப்பு ஒருபுறம் இருந்தாலும்,
[illegible] வெற்றியடையக் காரணம் தங்கம் என்றுதான்
[illegible] கருதினான். குழந்தை ஒன்றுகூட இல்லை என்ற
[illegible] த் தவிரத் தங்கத்திற்கும் அவனுக்கும் வேறு மனக்
[illegible] ஏதேனும் உண்டா? அவன் மனம் விரும்பியதைக்
[illegible] கவனித்து உடனுக்குடனே செய்து முடித்து
[illegible] தங்கம் என்றைக்காவது முகத்தைச் சுளித்திருக்
[illegible]

[illegible] யோசித்தான். தங்கத்தை அவன் வெளியில்
[illegible] வேறு எதற்கோ அழைத்துச்சென்று
[illegible] நாட்கள் ஆகியிருந்தன. விடுமுறை நாட்
[illegible] வீட்டில் தொழில் விவகாரங்களையே கவனித்
[illegible] கொண்டிருந்தான் அவன். அதைப் பற்றி ஒரு
[illegible] தங்கம் கோபித்துக்கொண்டதே இல்லை.
[illegible] பெண்கள் என்றால் எல்லாருமே சரளாவைப்
[illegible] வெளிப் பகட்டை விரும்புகிறவர்கள் இல்லை
[illegible]' என்று பலவாறு எண்ணிய அவன் மனம்
[illegible] பால் மிகவும் கனிவுகொண்டது.

[illegible] பூக்கடை ஒன்றின் அருகில் காரை நிறுத்திய
[illegible] வாசனைக் கதம்ப சரம் ஒன்றை விலைக்கு வாங்கி

னான். அதைச் சட்டைப் பைக்குள் பத்திரமாக [illegible] கொண்டு தங்கத்தைப் பலவிதச் சிந்தனையில் [illegible] நோக்கி வேகமாகக் காரைச் செலுத்தினான்.

விச்ராந்தியாகச் சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்து[illegible] தங்கம் கொண்டுவந்து அளித்த தேநீரைப் பருகிய [illegible] மனின் மனம் தொழில் தொல்லைகளினின்று [illegible] ருந்தது. விளையாட்டாகப் பேச்சை ஆரம்பித்த [illegible] சரளாவிற்கும் அவள் கணவனுக்கும் ஏற்பட்ட [illegible] தாபத்தை எடுத்து விரிவாகக் கூறிவிட்டு, தான் [illegible] யோசனையையும் சொன்னான். தங்கம் [illegible] கேட்டுக்கொண்டிருந்தவள் கடைசியில், ''சரளா [illegible] தவறு இல்லை என்று நான்தான் சொல்வேன்!'' என்[illegible] வெடிகுண்டைத் தூக்கிப் போட்டாள்.

ரகுராமன் திடுக்கிட்டுப் போனான். தங்கம் தன் [illegible] மாகப் பேசுவாள் என எதிர்பார்த்த அவன் மனம் [illegible] மடைந்தது.

''என்ன தங்கம்! அப்படிச் சொல்கிறாய்! சில [illegible] களுக்கு மனைவியிடம் அன்பாகப் பேசத் தெரியாது. [illegible] கள் மேல் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. எப்படிச் [illegible] பெண்கள் வெளிப்பகட்டுப் பொருள்களை விரும்பு[illegible] களோ அதேபோல் சில புருஷர்கள் புகழ்ச்சியாகப் [illegible] தெரியாத மக்குகளாக இருக்கிறார்கள். உதார[illegible] தியாகராஜன் என்னைப் போன்று குணம் படைத்[illegible] என்றான்.

''பொய்! நீங்களும் தியாகராஜனும் எப்படி [illegible] ஆவீர்கள்! கல்யாணமான புதிதில் நீங்கள் [illegible] எத்தனை தடவை ஆசையுடன் வெளியில் பீச்[illegible] சினிமாவிற்கும் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறீர்கள்! [illegible] ஆபீஸிலிருந்து வரும்பொழுது மறக்காமல் ஒரு [illegible] சரம் வாங்கிவந்து...!'' என்னும்போது தங்கத்[illegible] தொண்டை கரகரத்தது. ''அதெல்லாம்... ஒரு [illegible]

[illegible] விட்ட அவள் வெளியே தோட்டத்தைப் [illegible] ஜன்னல் அருகே திரும்பி நின்று [illegible]

[illegible] வார்த்தைகளில் தொனித்த ஏக்கம் ரகுரா [illegible] செய்தது. தங்கத்தை அத்தனை நாள் [illegible] திருந்த தனது அறியாமைக்கு இரங்கிய [illegible] சட்டெனச் சென்றான். சட்டைப் பையிலி [illegible] சரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவள் அருகில் [illegible] திரும்பியபடி நின்றுகொண்டிருந்த அவளது [illegible] அதைத் தனது கரத்தால் சூடிய ரகுராமனுக்குப் [illegible] களின் இன்ப நினைவுகள் உண்டாயின.

''[illegible] நான் எத்தனை முட்டாள் தெரியுமா! [illegible] அதிகரிக்க அதிகரிக்க நீ ஒருத்தி இருப்ப [illegible] மறந்துவிட்டேன். மிகவும் பிசகுதான்'' என்றான் [illegible]

[illegible] புன்னகை தங்கத்தின் முகத்தில் [illegible] கண்ணில் கசிந்த நீரைச் சட்டென்று துடைத் [illegible] அவள், ''எந்தப் பெண்ணுக்குத்தான் கண [illegible] அன்புமொழியைக் கேட்கக் கசக்கும்? ஆனால், [illegible] ஏக்கத்தை இப்படிப் பிரபலப்படுத்திக்கொள்ள [illegible]'' என்றாள்.

''[illegible] விசித்திரப் பெண்கள்!'' என்று ரகுராமன் [illegible] பெருமூச்செறிந்தது.

முதல் வகுப்பு டிக்கெட்

[illegible] ஞாபக அதிகம் என்பதை ஜயா [illegible] இருந்தபோதிலும் அன்று அவன் ஞாபகம் [illegible] ஒரேயடியாக மங்கி மடிந்து போகும் என அவள் [illegible] இல்லை. அன்று செய்த தீர்மானம் [illegible] தான். அதை நிறைவேற்ற மறந்து ஒதுங்கி [illegible] பிசகு அவனுடையதுதான்.